

Bestillingsmandens Enke, at der vil blive opsparet et Beløb, nemlig 5 pCt. af hans Lønning, som ikke sjelden vil komme til meget nyttig Anvendelse til Forsørgelse af hans efterladte umyndige Børn, og som ogsaa i enkelte Tilfælde vil kunne komme ham selv tilgode, nemlig naar han uden egen Skyld paa Grund af Svagelighed eller Eligt skulde blive fjernet fra sin Tjeneste, før han kunde opnaa kongelig Ansættelse. Det forekommer mig, at Vedtagelsen af dette Forslag byder saa store Fordele for Bestillingsmændene med en saa lille Byrde for Statskassen, at det ikke vilde være ret forsvarligt at forfaste det, selv om det skulde drage Følger med sig for andre Grupper af Bestillingsmænd, Noget, som jeg naturligvis ikke i Diebliffet kan have eller behøver at have nogen bestemt Mening om, da disse andre Bestillingsmænd ikke fortære under mig, og de vedkommende Lovforslag jo altsaa ikke ere mig direkte vedkommende.

Et æret Medlem, Ordføreren for Mindretallet (Kauher) henstillede, om det ikke vilde være ønskeligt at undgaa Ansættelser i Lovbetatens 4de Lønningsklasse af Folk, der allerede ere i fremrykket Alder. Jeg skal dertil sige, at man jo i Reglen foretrækker yngre Folk; men dels bevirker den særlige Afgang, som Underbefalingsmænd i Hæren og Flaaden have dertil, at Mænd i modnere Alder træde ind, dels er der, som ogsaa bekjendt for det ærede Mindretal, ikke saa private Stillinger knyttede til Lovbæsenet, som give Afgang til at træde ind i 4de Lønningsklasse, til dels ogsaa i 3die; det er Stillingerne paa Lovkontorerne. Jeg er altsaa ingenlunde uenig med det ærede Medlem i, at det ogsaa for denne Stat kunde være ønskeligt, at alle Indtrædende bragte Ungdom og Ungdomskraft med sig; men jeg tror, at saaledes som Forholdene ere, maa man finde sig i, at der ogsaa blandt de Indtrædende ere Folk i en modnere Alder.

Naar jeg nu fort skulde resumere mine Udtalelser om de forskjellige Vædringsforslag, vilde det være, at jeg Intet indvender mod de Forslag, der ere stillede af det samlede Udvalg, under Forudsætning af, at Flertallets Forslag under Nr. 8 bliver vedtaget uforandret; dernæst, at jeg vilde sætte megen Pris paa, om Thinget ikke vilde følge Flertallet ved Vedtagelsen af Forslagene under Nr. 1 og 5, det vil med andre Ord sige, om det vilde undlade disse meget smaa Redfættelser i de af mig foreslaaede Begyndelsesgager, og dette gjælder ganske særlig Vædringsforslaget under Nr. 1. Endvidere, at jeg finder det ubilligt at berøve de nuværende Mønstringsbestyrere den Erstatning for Uffavn i Indtægt, som Lov af 12te Mai 1871 har medført, saa længe de blive sidende i deres Embeder, og man berøver dem den i Virkeligheden, naar man lader den forsvinde, efterhaanden som deres Alderstillæg tilfalder dem. Det bliver jo for

vedkommende Embedsmænd akkurat Et og det Samme, enten man udtrykker det saaledes, at man berøver dem Udgang til Alderstillæg, eller man berøver dem den Erstatning for Uffavn i Mønstringsgebyr, de hidtil have havt. Det forekommer mig at være høist ubilligt, og jeg er overbevist om, at vedkommende Embedsmænd vilde føle det som mere end ubilligt. Vædringsforslaget under Nr. 26, der vil indskrænke Administrationens Ret til at lade oprykke i Lønningsklasserne, kan jeg ikke gaa ind paa. Endelig anbefaler jeg Vædringsforslaget under Nr. 32 ikke alene i og for sig, men ogsaa sammenlignet med, hvad der stod i det oprindelige Lovforslag. Jeg erkjender, at Forslaget angaaende disse 5 pCt., saaledes som det nu er udformet i Vædringsforslaget under Nr. 32, har meget væsentlige Fortrin fremfor Bestemmelserne i det af mig fremsatte Lovforslag. Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 6, 9, 10, 11, 12, 21 og 31 maa jeg gjenmægaende anbefale Thinget til Forkastelse. — Jeg skal slutte med at udtale det Haab, at Resultatet af den udførte Sammenkomst mellem forskellige Grupper her i Thinget, og som jeg tror uden Beskedenhed at turde udtale, atter mellem disse Flertal og mig maatte føre til, at det dog maatte lykkes i denne Samling at gennemføre idetmindste eet af de mange Lønningsforslag, der have været forelagte her i Thinget, og at jeg vilde sætte særlig Pris paa, naar kun eet af disse mange Lønningsforslag skulde have den blide Skjæbne at blive gjort færdigt, at det saa netop maatte være et af dem, jeg har fremsat for Thinget.

Kauher: Det har ikke kunnet undre mig og sikkert heller ikke nogen Anden her i Thinget, at den ærede Minister med begge Hænder har grebet Flertallets Forslag om de forandrede Alderstillæg. Det er en Grundfætning, som Højre og Højres Ministerier nu have kæmpet for i 20—30 Aar, og som nu bydes dem første Gang af et Flertal, saa det undrede mig heller ikke, at den ærede Minister, som han udtrykte sig, gjerne vilde give Noget for det, idet han, under Forudsætning af, at det vedtoges, vilde gaa ind paa Flertallets andre Vædringsforslag. Jeg kan henholde mig til, hvad jeg allerede derved har oplyst, idet den ærede Minister til Bestyrkelse af, at han har kunnet gaa ind derpaa, slet ikke har anført noget som helst Andet end den Omstændighed, at det er meget fordelagtigere for Embedsmændene og medfører meget større Byrde for Statskassen. Det kunde vi altsaa betragte os som værende enige om. Men lad os saa til den anden Side betragte de Indrømmelser, som den ærede Minister siger, han vil gjøre. Er det Indrømmelser. Ja, naar man tager Lovforslaget til Udgangspunkt, er det Indrømmelser; men jeg tillader mig ikke at tage Lovforslaget til Udgangspunkt; men